

Inamiciții

Atât cât am putut deduce din spectacolul Teatrului Clasic „Ioan Slavici” din Arad, în *Chat II* (titlu de atelier, cum ne înștiințează pliantul elegant și îndeajuns de bogat în informații redactat de secretariatul literar), dramaturgul Ștefan Caraman a intenționat o variațiune pe marginea primului text din ceea ce ar putea deveni o serie de exerciții de stil pe o situație dramatică dată, relativ simplă și deja cunoscută. Doi bărbați de mult trecuți de vârsta tinereții și care își omoară plictisul și singurătatea navigând pe internet – „un boșorog patetic, inofensiv, devenit agresiv” și „un boșorog patetic, agresiv, devenit inofensiv”, cum îi definește dramaturgul – se întâlnesc absolut întâmplător în barul în care și-au fixat rendez-vous cu „o damă sexi cu aere de intelectuală”, respectiv cu „o intelectuală boccie cu aere de damă sexi”, femei oarecare, la fel de nefericite, „agățate” pe chat. Cvartetul e completat de o chelneriță sexi. Cei doi bătrâni urmează să își petreacă în barul cu pricina ultima seară din viața lor.

Regizorul Ștefan Iordănescu a montat *Chat II* într-un chip deloc fidel textului pus la dispoziție de Ștefan Caraman. L-a glazurat copios, nu doar vizual, ci și cu mijloace lingvistice până într-atât, încât a ajuns să scrie un al doilea text care, din păcate, nu se îmbină prea armonios cu primul. Toată povestea e mutată în spațiul unui studio de televiziune, o televiziune autoproclamată „a poporului”, lesne recognoscibilă, unde totul e „senzational”, totul „se întâmplă acum”. Cu toate că la televiziunea cu pricina totul e „sută la sută adevărat”, „boșorogii” sunt, de fapt, niște actori pensionari plătiți ba să se joace pe sine, ba să joace alte personaje, chelnerița e „recalificată” în moderatoare de *reality show*, cele două „dame sexi” au o condiție destul de imprecisă. Intenția regizorului, lăudabilă în sine, e de a parodia un gen de spectacol TV extrem de debil din punct de vedere estetic, dar care, din păcate, are o audiență periculoasă de ridicată. Practic, în spectacolul ***Dansez pentru nimeni*** recunoaștem tentativa de a pune alături, chiar în aceeași teacă, două texte ce sunt departe de a fi foarte „prietene” între ele. Glazura video și textuală, imaginată de Ștefan Iordănescu e inegală, uneori supradimensionată, alteori prea subțirică, în această din urmă situație „blatul” caramanian luându-și revanșa într-un chip nicidecum favorabil pentru ceea ce ar trebui să fie unitatea macrosemnului spectacular. Relația de „inamiciție” dintre cele două partituri se acutizează pe măsură ce reprezentația avansează, în pofida *light-design*-ului și a filmărilor puse la dispoziție de ing. Lucian Moga, arsenalul împrumutat din specificul desenului animat se arată neputincios, înzestrarea cu microfoane a actorilor ce îi interpretează pe cei doi „boșorogi” face ca textul rostit de ei să devină imposibil de înțeles, jocul participativ al actorilor Ovidiu Ghiniță, Călin Stanciu, Adriana Ghiniță, Mariana Tofan-Arcereanu și Oana Kun, ca și contribuțiile tehnicienilor de scenă Elena Ivașcu și Adelin Ghionghioșan, care apar în spectacol spre a se interpreta pe sine, să nu ajungă spre a „salva” montarea. De unde se impune concluzia că, cel puțin în teatru, când doi se ceartă, al treilea, în cazul de față, spectacolul, nu câștigă. E, cum spuneam, de înțeles și de apreciat intenția lui Ștefan Iordănescu de a satiriza, persifla, parodia, „pamfletiza” subprodusele estetice și falsele vedete. E însă de neînțeles cum nimeni din distribuție și niciunul dintre colaboratori nu a observat că ceva nu se leagă, că „nu merge”, că situația dramatică nu se coagulează, că totul se limitează la o suită de scheciuri aflate în relație liberă și că efortul creator e, din păcate, defectiv de miză artistică reală.

Teatrul Clasic „Ioan Slavici” din Arad – Dansez pentru nimeni de Ștefan Caraman; Regia: Ștefan Iordănescu. Decorul: Oana Văran. Light design și filmări: ing. Lucian Moga. Coregrafia: Maura Ianoș. Cu: Ovidiu Ghiniță, Călin Stanciu, Mariana Tofan-Arcereanu, Oana Kun, Elena Ivașcu, Adelin Ghionghioșan. Data premierei: 6 septembrie 2009.